

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 04/10/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỰC

Phần 3 Chương 3

KHUYẾN TẤN HÀNH GIẢ NỖ LỰC

(BÀI TÁM)

Phật Bồ Tát khuyên chúng ta “*tự hành hoá tha*”. Chúng ta nỗ lực tu hành, cải đổi triệt để tập khí, phiền não và dùng thân giáo để diễn pháp cho chúng sanh. Chúng ta dùng thân giáo để diễn lại ngôn giáo, dùng ngôn giáo diễn lại những điều chúng ta đã làm. Hôm qua, tôi nhìn thấy trên báo có hình ảnh hai cô giáo đánh nhau trước mặt các con, đây là hậu quả của việc các cô không có sự tu dưỡng phẩm đức. Chúng ta là người học Phật nếu chúng ta không làm ra những tấm gương chuẩn mực thì xã hội không có tấm gương. Trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Học vi nhân sư hành vi thế phạm*”. Chúng ta học để làm Thầy người, làm để làm mô phạm cho người.

Người xưa nói: “*Con người không phải Thánh Hiền, không thể không có lỗi. Người có lỗi mà nỗ lực sửa lỗi thì không còn gì tốt bằng!*”. Chúng ta là phàm phu chắc chắn chúng ta có lỗi lầm nhưng chúng ta phải nhận ra lỗi lầm và nỗ lực cải đổi. Hay người xưa cũng nói: “*Lãng tử hồi đầu kim bất hoán*”. Người biết sửa đổi lỗi thì vàng cũng không đổi. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đừng giữ tâm lý cầu may là mọi chuyện rồi sẽ tốt!*”. Chúng ta phải nỗ lực sửa đổi tập khí xấu ác của mình. Nếu chúng ta mong một ngày nào đó mình tự nhiên sẽ tốt thì chúng ta sẽ không có ngày đó. Chúng ta không thay đổi tập khí xấu ác thì tai nạn chắc chắn sẽ đến. Hôm qua, tôi gọi điện hỏi thăm một người, khi họ đi xe trong vườn sầu riêng thì một quả sầu riêng cuốn vào bánh xe của họ nên họ bị ngã xe, chân của họ bị đứt dây chằng, họ đang phải chống nạng, họ nói đây là “*sinh nghề tử nghiệp*”. Họ hiểu việc mình đang làm là sai nhưng họ không thể sửa được lỗi của mình. Chúng ta tiếp tục tạo nghiệp ác thì chắc chắn một ngày nào đó chúng ta sẽ phải thọ báo.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đừng giữ tâm lý cầu may là mọi chuyện rồi sẽ tốt! Tâm lý cầu may không tương ứng với tinh thần hoằng nguyện của Phật giáo Đại Thừa*”. “*Tinh thần hoằng nguyện*” của Phật giáo Đại Thừa là chúng ta phải nỗ lực vượt qua, đoạn hết những tập khí xấu ác, nỗ lực “*đoạn ác, tu thiện*”. Tập khí lười biếng, nhếch nhác, chệnh mảng của chúng ta chính là ác. Nếu Tổ Sư Đại Đức không dừng mãi, tinh tấn, dùng thân mình để hoằng dương Phật pháp thì ngày nay, chúng ta không thể có Phật pháp để học.

Tôi nhìn thấy hình ảnh, khi người Việt Nam sang các quốc gia châu Phi tặng người dân ở đây một chiếc nồi nhôm thì những người dân này đã cảm thấy vô cùng sung sướng. Nhiều người ở châu Phi vẫn sống cuộc sống hoang dại, ăn các loại thân cây, không biết trồng trọt, đào giếng. Khi các phiến quân nhìn thấy hình ảnh lá cờ Việt Nam thì họ đều hạ súng xuống vì họ biết chúng ta sang để giúp họ. Nếu chúng ta nói Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền cho những người ở đó thì họ sẽ rất khó tiếp nhận. Khi tôi nhìn hình ảnh những người Việt Nam đang làm tình nguyện ở đó tôi rất cảm xúc, tôi thấy mình không làm được như họ. Nếu chúng ta ngày ngày đối trước Phật nói: **“Chúng sanh vô biên thế nguyện độ, phiền não vô tận thế nguyện đoạn”** mà phiền não, tập khí của chúng ta vẫn còn nguyên thì đó là chúng ta đang gạt Phật. Rất nhiều chúng sanh đang cần được chúng ta độ, bây giờ chúng ta không từ bi, yêu thương mà chúng ta mong một ngày chúng ta có thể phát được tâm đại từ bi thì chúng ta sẽ không bao giờ có ngày đó! Người xưa nói: *“Đối với người thì chúng ta phải tha thứ, đối với mình thì chúng ta phải đuổi cùng, diệt tận tập khí xấu ác của mình”*.

Chúng ta phải tường tận, rõ ràng trong mọi việc. Chúng ta phải biết một ngày chúng ta đang làm gì, chúng ta có những sai phạm gì, chúng ta đã làm được gì để lợi ích chúng sanh. Sau khi tôi tắt máy xe ô-tô, tôi luôn phản tỉnh xem trong hành trình vừa qua tôi có sai phạm gì không, tôi có không nhường đường hay làm chúng sanh nào phiền não không. Chúng ta phải kiểm soát hành trình chuyển phàm thành Thánh, chuyển mê thành ngộ của chính mình, đây là hành trình cả cuộc đời của chúng ta. Lời nói, hành động của chúng ta mơ hồ, bất tri bất giác thì chúng ta giống như Hoà Thượng Tuyên Hóa nói: *“Chúng ta mơ mơ, hồ hồ thì chúng ta nhất định đi về thế giới mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta minh minh, bạch bạch thì chúng ta sẽ đi về thế giới minh minh, bạch bạch”*. Chúng ta mơ mơ, hồ hồ thì chúng ta sẽ không cảm nhận thấy những chúng sanh đang đau khổ, không nhận ra chúng ta đang làm chúng sanh phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải nỗ lực đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ. Chúng ta giúp chúng sanh khổ nạn hiểu rõ chân tướng sự thật, biết rõ mối quan hệ giữa con người và con người, con người với hoàn cảnh tự nhiên, con người với thiên địa quỷ thần, tích cực tích công bồi đức, thành kính, từ bi, ái hộ chúng sanh”**. Hòa Thượng từng nói: **“Hằng ngày, chúng ta đừng nghĩ chúng ta đang độ chúng sanh, chúng ta không làm phiền chúng sanh là tốt cho chúng sanh rồi!”**. Chúng ta qua loa, không kiểm soát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác thì chúng ta sẽ làm người khác phiền não. Chúng ta làm y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta sẽ cảm thấy tự tại, an lạc và chúng ta sẽ giúp được người khác.

Chúng ta biết cách thì chúng ta sẽ có cách để tiếp cận tất cả chúng sanh kể cả những người khó khăn nhất, kiên cố nhất. Hòa Thượng từng nói: *“Ai cũng thích được tặng quà!”*. Trước đây, tôi đến thăm một người giàu có, nổi tiếng, tôi hái một quả mít chín hơn 10kg, họ rất vui khi nhận được món quà này. Hôm qua, tôi đặt mua cà-phê ở một xưởng cà phê lớn nhất Đông Nam Á, khi người giao hàng đến, tôi mời anh vào

thăm nhà tôi, tôi tặng anh một gói rau sạch và gửi một gói rau cho bà chủ. Tôi nhắn anh về nói với bà chủ, nếu bà chủ của anh muốn làm vườn rau sạch để tất cả công nhân được ăn thì chúng ta sẽ giúp họ. Sau đó, bà chủ nhắn tin cảm ơn tôi. Họ có thể có hàng nghìn tỷ nhưng họ thấy chúng ta chỉ cho đi thì tâm của họ cũng được đở động. Chúng ta chỉ tặng cho thì chúng ta sẽ đánh thức được tâm yêu thương của mọi người.

Nếu chúng ta có một triệu đô thì chúng ta sẽ xây dựng các trung tâm đào tạo ở ba miền Bắc - Trung - Nam, người nữ sẽ được học công, dung, ngôn, hạnh, người nam sẽ được học cần, kiệm, liêm, chính. Người thế gian khi chọn vợ, gả chồng cho con thì họ đều muốn tìm người có đạo đức nhưng họ luôn làm bằng tâm lý cầu may. Nhân cách của một người phải được chuẩn hoá từ trong gia đình, chúng ta dạy chuẩn mực đạo đức cho con khi chúng còn nhỏ thì lớn lên chúng sẽ trở thành người có đạo đức. Người xưa nói: *“Vị quan tốt xuất thân từ người con hiếu hạnh”*. Cha Mẹ chuẩn mực sẽ dạy nên những người con chuẩn mực. Có đứa trẻ nói với tôi, khi lớn lên con muốn xây nhà cho những người lao động nghèo. Tôi nói, con có chắc đó là những người thật nghèo không và những người nghèo đó có phải là những người lương thiện, có đạo đức không, thay vì chúng ta xây nhà cho người nghèo thì chúng ta có thể xây dựng các trung tâm giáo dục chuẩn mực đạo đức cho họ.

Chúng ta làm mọi việc trên nền tảng tâm từ bi, tâm chân thành thì chúng sanh sẽ có được lợi ích. Chúng sanh có được lợi ích thì trong âm thầm chúng ta cũng có được lợi ích. Khi cư sĩ Lý Mộc Nguyên hỏi bà Hứa Triết, bà suốt ngày đi lo cho người thì ai sẽ lo cho bà. Bà Hứa Triết nói: *“Tôi lo cho mọi người thì ông Trời sẽ lo cho tôi!”*. Người xưa nói: *“Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định”*. Một bữa ăn, một giọt nước đều do phước trong vận mạng của chúng ta đã định. Chúng ta làm lợi ích chúng sanh là chúng ta cũng đang tích công, bồi đức. Người xưa nói: *“Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”*. Chúng ta có phước thì chúng ta đến ở nơi nào thì đất nơi đó cũng tự sinh phước. Hòa Thượng từng vừa nói vừa cười rằng: *“Những vật phẩm mọi người tặng tôi không dùng, nếu tôi không liễu đạo thì tôi cũng không phải trả!”*.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải dùng tâm từ bi, giúp đỡ, yêu thương tất cả chúng sanh. Chúng ta cùng tôn trọng, cùng hợp tác, cùng phát triển thì chúng ta sẽ cùng nhau cứu vãn kiếp vận, khiến cho thiên tai, nhân họa nhẹ đi”*. Chúng ta cùng đoàn kết, yêu thương thì chúng ta có thể đẩy lùi kiếp nạn của con người. Các nhà khoa học đã dự báo, 50 năm tới nhiều vùng đất sẽ chìm trong nước biển vì khí hậu trái đất đang dần nóng lên, băng vĩnh cửu đang tan với tốc độ rất nhanh. Khi con người biết yêu thương, quan tâm lẫn nhau thì hoàn cảnh sống sẽ thay đổi, xã hội sẽ trở nên tốt đẹp. Chúng ta làm vườn rau ở đâu thì chúng ta đã có thể đánh thức lương tâm của những người sống quanh đó. Một lần tôi đi ăn bún ở Đà Lạt, sau khi nói chuyện với chị quản lý, tôi tặng nhà hàng một bó dọc mùng to và một túi rau sạch, họ rất vui khi nhận được quà. Chúng ta chỉ cần khởi tâm cho đi thì chúng ta sẽ có rất nhiều thứ có thể tặng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta được Phật pháp đây là cơ duyên trăm ngàn muôn kiếp mới có được vì vậy chúng ta phải trân trọng cơ duyên này. Chúng ta phải hiểu sâu nghĩa lý của lời Phật dạy thì chúng ta mới chân thật có được lợi ích. Chúng ta chân thật hiểu thì chúng ta mới chỉ đạo được khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình. Tôi hiểu được điều này nên ngày ngày tôi đều ở trên giảng đường để ngày ngày chính tôi được tưới tẩm giáo huấn của Phật***”. Chúng ta làm theo lời giáo huấn của Phật thì chắc chắn nhân sinh này sẽ trở nên tốt đẹp. Buổi sáng, chúng ta được cùng nhau học tập những lời giáo huấn của Hòa Thượng, chúng ta có thể áp dụng những lời dạy này ngay trong đời sống hằng ngày, chúng ta không đàm huyền thuyết diệu. Chúng ta làm theo sự chỉ đạo của Phật thì chúng ta chân thật làm được những việc lợi ích cho chúng sanh và cho chính mình. Chúng ta không được có tâm lý cầu may mà chính chúng ta phải nỗ lực đoạn ác, tu thiện!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!